

له بلاو کراوه کانی مائپه ری به هه شت

چل

فه رمووده که ی نه وه وی

(الأربعون النووية)

للإمام مُحَيِّي الدِّين النووي الشافعي رحمه الله (٦٣١ - ٦٧٦ هـ)

وه رگپانی

محمد عبد الرحمن لطيف

وتارخوینی مزگه وتی (شیخ إبراهيم) / که لار

مائپه ری به هه شت

ba8.org

مائپه ریکی ئیسلامی زانستی په روه دهیی یه و له پیناو بلاو کړدنه وهی نه و ئیسلامیه که سه نه فی صالح - پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لانی (رضي الله عنهم) له سه ری بوون - وه سه ر به هیج گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپه‌ری به‌ه‌شت

ئەو کتیب و بابەت و لیکۆئینه‌وه شه‌ریانه‌ ب‌لا‌و ده‌کاته‌وه که ده‌بنه‌ ه‌ۆی:

١. شار‌ه‌زا‌کردنی موس‌و‌ل‌مان و په‌روه‌رده‌کردنیان له‌سه‌ر ری‌گا راسته‌که‌ی ئیسلام، ئەمه‌ش ده‌سته‌به‌ر ده‌بی به‌ گه‌رانه‌وه‌ ب‌ۆ په‌یره‌وه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی ئیسلام، که بریتی یه‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت، به‌ تې‌گه‌شتنی پې‌شین و پې‌شه‌وایانی ئومه‌ت.

٢. پاک‌کردنه‌وه‌ی بی‌روبا‌وه‌ر و ره‌وشتی موس‌و‌ل‌مان، له‌ دیارده‌کانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پ‌ال‌او‌تن و ته‌صفیه‌کردنی ئاینی ئیسلام له‌ بیدعه و ب‌ۆ‌چونه‌ داهین‌را‌وه‌کان.

٤. ورب‌ا‌کردنه‌وه‌ی موس‌و‌ل‌مان له‌ شو‌ینه‌واری خراپی رې‌وایه‌ته‌ لا‌واز و هه‌لبه‌سترا‌وه‌کان.

٥. پته‌و‌کردنی برایه‌تی یه‌کی راسته‌قینه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ فرا‌وانه‌ جی‌گیره‌که‌ی ئیسلام و نه‌هې‌شتن و که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌مارگیری مه‌زه‌به‌ی و حیزبی.

ئامانج‌مان:

ئاشنا‌کردنی کۆمه‌ل‌گایه‌ له‌ ئیسلامی ره‌سه‌ن و دروست‌کردنی تا‌ک و کۆیه‌تی ب‌ۆ تې‌گه‌شتن له‌ سه‌ر‌چا‌وه‌کانی که بریتین له‌ قورئانی پې‌رۆز و سوننه‌تی سه‌حیح و ئاشکرا‌کردنی ئەو شتانه‌ی که نامۆن به‌ ئیسلام و خرا‌ونه‌ته‌ نی‌ویه‌وه‌ به‌ چه‌ندین ده‌سته‌واژه‌ی ده‌نگ و په‌نگ و نوسرا‌وی له‌ بواره‌کانی بی‌روبا‌وه‌ر و ره‌وشت و ئاکار و په‌روه‌رده‌ و زانست و پزیشکی و گه‌شه‌ی کۆمه‌ل‌ایه‌تی.

خودایه‌ دا‌وات لی‌ ده‌که‌ین دامه‌زرا‌ومان بکه‌یت ، و ته‌وه‌فی‌ق‌مان بده‌یت ب‌ۆ هه‌ر کار وگ‌و‌فتاریکی جوان و چاک به‌و شی‌وه‌یه‌یی که خ‌ۆت لی‌ پ‌ازیت.

ستافی مائپه‌ری به‌ه‌شت

* پیشہ کی وہر گپر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل

عمران] .

﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا

رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [١]

[النساء] .

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ [٧٠] يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

وَيَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ [٧١] [الأحزاب] .

أَمَّا بَعْدُ : فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا ، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

خوێنه‌ری به‌رێژ : ئە‌م کتێبه‌ی به‌رده‌ستت :

— یه‌کی‌که‌ له‌ گ‌رنگ‌ترین و به‌سوود‌ترین کتێبه‌کانی په‌روه‌رده‌کردن و
پێ‌گه‌یاندنی تاکی موس‌ڵمان ..

- وه‌ یه‌که‌مین کتێبه‌ که‌ له‌ لایه‌ن زانایان و قوتابیان عیلمی شه‌رعی
ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه‌وه‌ به‌ ده‌رس ده‌وتریته‌وه‌ له‌ بواری فەرمووده‌ و به‌
مه‌به‌ستی ئاشناکردنی تاکی موس‌ڵمان به‌ ب‌نه‌ماکانی ئیسلام و په‌روه‌رده‌کردن
و پێ‌گه‌یاندنیان له‌سه‌ر ئه‌و ب‌نه‌مایانه‌ .

— وه‌ یه‌کی‌که‌ له‌و کتێبه‌ په‌سه‌ن و نایاب و ده‌گمه‌ن و ناوازه‌ و
پرسوودانه‌ی

که‌ زانایانی ئیسلام بایه‌خ‌یکی زۆری که‌م و یینه‌یان پێ‌داوه‌ به‌ شه‌رح کردنی و
لیک‌دانه‌وه‌ی و نزیک کردنه‌وه‌ی واتا و مه‌به‌ستی ده‌قه‌کانی له‌ خوێنه‌ری
موس‌ڵمان .

— هه‌روه‌ها یه‌کی‌که‌ له‌و کتێبه‌ پرسوودانه‌ی که‌ (وَضَعَ اللَّهُ لَهُ الْقَبُولَ فِي
الْأَرْضِ) .

هه‌موو ئه‌مانه‌ش ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بۆ دوو هو‌کاری سه‌ره‌کی :

١ - گرنگی و بایه‌خ و پرپسوودی خودی کتیبه‌که و بابته‌کانی .

٢ - ئیخلاص و نیاز و مه‌به‌ست پاک و چاکی دانه‌ره‌که‌ی زانای به‌ناوباگ
(مُحِبِّي الدِّينِ النَّوَوِي / ٦٣١ - ٦٧٦ هـ) په‌حمه‌تی خوای لیبیت .

وه سوپاس بۆ خوای په‌روه‌ردگارم ده‌یان جار ئه‌م کتیبه‌م به‌ده‌رس
وتوه‌ته‌وه به‌موسلمانانی شاره‌که‌م .. وه هه‌ر له‌میژه‌وه‌ خولیا‌ی وه‌رگی‌پانی
بووم بۆ سه‌ر زمانی کوردی گه‌له‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی سوودی زیاتر به‌تیک‌پای برا و
خوشکه‌کانم بگه‌یه‌نم - به‌تایبه‌ت قوتابیان‌ی عیلم - له‌هه‌موو شوینه‌کانی تری
ئهم کوردستانه‌ : (لِتَزِدَاذَ بِهَا النَّفْعُ وَتَعْمَّ الْفَائِدَةُ) .

* **تییینی‌یه‌ک :** من لی‌رده‌دا ته‌نها (چل فەرمووده‌که‌م) هیناوه و
وه‌رمگی‌پاوه و له‌په‌راویزی هه‌موو فەرمووده‌یه‌کیشدا سه‌رچاوه و حوکمه‌که‌یم
نووسیوه .. وه‌ إن شاء الله له‌ داهاتوویشدا به‌یارمه‌تی خوای گه‌وره
شه‌رحیکی پوخت و تی‌روته‌سه‌لی له‌سه‌ر ده‌نووسم .

واللهُ حَسْبِي .. عَلَيْهِ أَتَوَكَّلُ .. وَإِلَيْهِ أَتُوبُ وَأُنِيبُ

وه‌رگی‌پ

محمد عبد الرحمن لطيف

٢٧ / ربيع الأول / ١٤٣٣ ك - ١٩ / ٢ / ٢٠١٢ ل

کوردستان / که‌لار

الإجازة برواية هذا الكتاب

من مترجمه إلى اللغة الكردية عن شيخه :

الشيخ صالح بن عبد الله بن حمد العُصيمي حفظه الله

(طبقة السماع)

قَالَ شَيْخُنَا الْفَاضِلُ الْكَرِيمُ الْعَالِمُ الْجَلِيلُ الشَّيْخُ صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَمْدٍ الْعُصَيْمِيِّ حفظه الله :

(سَمِعَ عَلَيَّ جَمِيعَ «الْأَرْبَعِينَ النَّوَوِيَّةَ» بِقِرَاءَةِ غَيْرِهِ صَاحِبُنَا «مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ لَطِيفِ بْنِ سُلَيْمَانَ الْكُرْدِيِّ الْعِرَاقِيِّ» ، فَتَمَّ لَهُ ذَلِكَ فِي ثَلَاثَةِ مَجَالِسَ بِالْمِيعَادِ

وَأَجَزْتُ لَهُ رِوَايَتَهُ عَنِّي إِجَازَةً خَاصَّةً مِنْ مُعَيَّنٍ لِمُعَيَّنٍ فِي مُعَيَّنٍ ، بِمَا يَصِحُّ لِي مِنْ إِسْنَادٍ فِيهِ ، وَمِنْهُ : (مَا أَخْبَرَنِي بِهِ عُبيدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُحَمَّدٍ يَعْقُوبَ السَّلْفِيُّ الْمَعْرُوفُ بِأَبِي الْحَسَنِ الْكَشْمِيرِيِّ - قِرَاءَةً عَلَيْهِ - ، قَالَ : أَخْبَرَنَا أَبِي - قِرَاءَةً بَعْضُهُ وَإِجَازَةً بَاقِيَهُ لِي - ، أَخْبَرَنَا نَذِيرُ حَسِينِ بْنِ جَوَادٍ عَلِيِّ الدِّهْلَوِيِّ - كَذَلِكَ - ، أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ إِسْحَاقَ بْنِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ الدِّهْلَوِيِّ - كَذَلِكَ - ، أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الرَّحِيمِ الدِّهْلَوِيِّ - كَذَلِكَ - ، أَخْبَرَنَا أَبِي - كَذَلِكَ - ، أَخْبَرَنَا أَبُو طَاهِرٍ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْكُورَانِيِّ - كَذَلِكَ - ، أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ النَّخْلِيِّ - كَذَلِكَ - ، أَخْبَرَنَا

منصور بن عبد

الرَّزَّاقُ الطُّوْخِيُّ - قراءۃً علیہ بعضہُ إِنْ لَمْ یَکُن جَمِیعُہُ - ، أَخْبَرَنَا سُلْطَانُ بْنُ أَحْمَدَ الْمَزَّاجِيُّ ،

(ح) ورواہُ النَّخْلِيُّ - عالیاً درجۃً - قال : أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ الْبَابِلِيُّ ، قالَا - الْمَزَّاجِيُّ وَالْبَابِلِيُّ - : أَخْبَرَنَا سَالِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ السَّنْهَوْرِيُّ ، أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ الْعِطِيُّ ، أَخْبَرَنَا زَكْرِيَّا بْنُ مُحَمَّدٍ الْأَنْصَارِيُّ ، أَخْبَرَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ صَدَقَةَ الصَّالِحِيُّ ، أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الرَّفَّاءِ ، أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ سَالِمٍ الْغَزِّيُّ ، وَأَحْمَدُ بْنُ يَوْسُفَ الْخِلَاطِيُّ ، أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْعَطَّارُ ،

(ح) وقال الرَّفَّاءُ : أَخْبَرَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ اللَّحْمِيُّ ، أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَمَرَ الزُّرْعِيُّ ، قالَا - الْعَطَّارُ وَالزُّرْعِيُّ - : أَخْبَرَنَا الْمُصَنِّفُ رَحِمَهُ اللَّهُ بِهِ .

(ح) ورواہُ إِبْرَاهِيمُ بْنُ صَدَقَةَ - عالیاً درجۃً - عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ إِبْرَاهِيمَ التَّنُوخِيِّ ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْعَطَّارِ بِهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

صَحِيحُ ذَلِكَ

وَكُتِبَهُ صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَمَدٍ الْعُصَيْمِيُّ

يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ الرَّابِعِ مِنْ شَهْرِ جُمَادَى الْأُولَى سَنَةِ ١٤٣٨

فِي الْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ بِمَدِينَةِ الرَّسُولِ ﷺ) .

الإجازة برواية هذا الكتاب

من مُترجمه إلى اللغة الكردية عن شيخه :

الشيخ ضياء الدين بن عبد الله بن محمد الصالح البغدادي حفظه الله

(طبقة السَّماع)

وأخبرنا شيخنا الشيخ ضياء الدين بن عبد الله بن محمد الصالح البغدادي أكرمه الله تعالى بمحلة الششة في مدينة مكة المكرمة يوم السبت الثامن عشر من شهر ذي الحجة سنة (١٤٣٣) بأحاديث كتاب (الأربعين النووية) للإمام المُحدِّث مُحبي الدين النووي المتوفى سنة (٦٧٦) - قراءةً بعضُهُ عليه وإجازةً باقيهِ لي - وأجازني بروايته عنه ، مِمَّا أجاز به شيخُهُ المُحدِّث السيد صُبحي بن السيد جاسم بن السيد حميد البدري الحسيني السامرائي في سنة (١٤١٦) ببغداد دار السِّم ، مِمَّا أجاز به شيخه مُحدِّث الديار المصرية سيدي محمد بن عبد اللطيف بن سالم الحُسَيني الحَسَني التيجاني بالقاهرة (ت ١٣٩٨ هـ) مِمَّا قرأه عليه في زوايته في المغربلين ، وهو يروي (الأربعين النووية) وجميع مؤلفات الإمام النووي عن شيخ دار الحديث ومُحدِّث الجامع الأموي السيد بدر الدين الحَسَني الدمشقي ، وهو يروي عن الشيخ البرهان إبراهيم السقا ، عن الأمير

محمد بن محمد بن أحمد السنباوي الأزھري المالکي ، عن الشیخ العلامة نور الدین
أبي الحسن علي بن أحمد الصعیدی العدوي المالکي ، عن الشیخ حسن بن علي
العجمي ، عن محمد علاء الدین البابلي ، عن أبي النجا سالم السنهوري ، عن
النجم محمد الغیطي ، عن شیخ الإسلام زکریا الأنصاري ، قال : قرأتها علی أبي
إسحاق الشروطي ، عن محمد بن أحمد الرفاعي ، عن أبي الربیع سُليمان بن سالم
المقرئ ، عن أبي الحسن علي بن إبراهيم بن دواد العطار عن الإمام مُحي الدین
بن شرف الدین النووي رحمه الله تعالى .

وقال شیخنا ضیاء الدین البغدادی : ویرویهَا شیخنا صُبحي السامرائي
وسائر کتب النووي عن شیخه المُحدِّث محمد الشاذلي النفیر عن أبيه العلامة الفقیه
محمد الصادق النفیر (ت ١٣٥٦ هـ) ، عن العلامة المُحدِّث أبي حفص سیدی
عمر بن الشیخ مُفتي الديار التونسية ، عن الشاذلي بن صالح ، عن محمد بیرم
الأول ، عن الشیخ أبي العباس المکودي ، عن أحمد بن المبارك السجلماسي ، عن
أبي عبد الله المنساوي الدلائی ، عن أبي عبد الله محمد بن عبد القادر الفاسي وأبي
مروان عبد المالك بن محمد التجموعتي قاضي سجلماسة (ت ١١١٨ هـ) وأبي
العباس أحمد بن إبراهيم العطار المراكشي ثلاثتهم عن الشیخ عبد القادر الفاسي ،
عن عبد الرحمن بن محمد بن زید الفاسي ، عن والدِهِ ، عن محمد بن القاسم القصار
وأبي المحاسن يوسف بن محمد الفاسي كلاهما عن جار الله الرحلة أبي عبد الله بن

أبي الفضل خروف التونسي ، عن أبي محمد عبد الرحمن بن علي سقين العاصمي (ت ٩٥٦ هـ) ، عن أبي العباس شهاد الدين القلقشندي (ت ٨٢١ هـ) والحافظ شمس الدين السخاوي (ت ٩٠٢ هـ) وشيخ الإسلام أبو يحيى زكريا الأنباري (ت ٩٢٦ هـ) ، ثلاثتهم عن الحافظ ابن حجر العسقلاني ، والقلقشندي ووالده علي وجدّه أحمد كلهم عن أبي إسحاق إبراهيم البعلي ، عن البدر ابن جماعة وأبي الحسن العطار والشمس ابن القماح وعلي بن أيوب المقدسي وإبراهيم بن علوان ، وقال الحافظ ابن حجر : أنا أبو إسحاق التنوخي عن علي بن أيوب المقدسي وعلي بن إبراهيم بن دواد العطار كلاهما عن النووي ، (ح) وابن حجر عن أبي هريرة ابن الحافظ الذهبي عن العطار عن الإمام النووي وسائر مـنفاته .

وقال القلقشندي : أخبرني علي بن محمد البشير والزين المقدسي والعباسي والشيخ الواسطي وعائشة وفاطمة الكنانيتان إجازةً بالأذكار وبجميع الأربعين وبسائر كتب النووي .

فەر‌مووده‌ی یه‌که‌م

کرده‌وه‌کان به‌ نیاز‌وه‌ (نیه‌ته‌وه) ئە‌ نجام‌ده‌درین

١. عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصٍ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى ، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ، فَهَاجَرَتْهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهَاجَرَتْهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ))^(١).

واته : به‌پاستی هه‌موو کرده‌وه‌کان به‌ نیاز‌وه‌ (نیه‌ته‌وه) ئە‌ نجام‌ده‌درین ، وه‌ به‌ دل‌نیا‌یی هه‌موو که‌سی‌ک ته‌نها ئە‌وه‌ی ده‌ست ده‌که‌و‌یت که‌ نیاز‌ی بو‌وه ، جا هه‌رکه‌سی‌ک کۆچ‌کردنه‌که‌ی بۆ لای خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌ت ئە‌وا کۆچ‌کردنه‌که‌ی لای خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌ر‌گیراو ده‌بی‌ت ، وه‌ هه‌رکه‌سی‌ک کۆچ‌کردنه‌که‌ی بۆ دونیا بی‌ت ده‌ستی که‌و‌یت یان بۆ ئافره‌تی‌ک بی‌ت ماره‌ی بکات ئە‌وا کۆچ‌کردنه‌که‌ی بۆ ئە‌وه‌ بو‌وه که‌ کۆچی بۆ کردووه .

(١) صحیح البخاری رقم : (١) و (٥٤) و صحیح مسلم رقم : (٤٩٠٤) .

تێبینی : بۆ زانیاریت ئە‌م فەر‌مووده‌یه‌ یه‌که‌م فەر‌مووده‌یه‌ که‌ له‌ کتێبی (صحیح البخاری) دا هاتووه .

فہر موودہ دی دووہم

روونکردنہ وودی ئیسلام و ئیمان و ئیحسن

۲ . عَنْ عُمَرَ (رضی اللہ عنہ) أَيْضًا قَالَ : بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ ، وَقَالَ : يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ .

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : ((الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا .

قَالَ : صَدَقْتَ .

فَعَجِبْنَا لَهُ ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ !

قَالَ : فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ .

قَالَ : أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ ، وَمَلَائِكَتِهِ ، وَكُتُبِهِ ، وَرُسُلِهِ ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ، وَتُؤْمِنَ
بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ .

قَالَ : صَدَقْتَ .

قَالَ : فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ .

قَالَ : أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ .

قَالَ : فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ .

قَالَ : مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ .

قَالَ : فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا .

قَالَ : أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا ، وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ
يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيَّانِ .

ثُمَّ انْطَلَقَ ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا .

ثُمَّ قَالَ : يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ ؟

قُلْتُ : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ .

قَالَ : فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ)) (٢).

واته : له (عومه‌ر) هوه (ﷺ) فەرموویه‌تی :

له کاتی‌کدا که ئێمه دانیشتبووین له لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له ناکاودا ،
پیاویکی جل و به‌رگ زۆر سپی و موو زۆر په‌ش ده‌رکه‌وت بۆمان ،
شوینه‌واری سه‌فه‌ر کردنی پێوه نه‌ ده‌بینرا ، وه‌ که‌سیش له ئێمه نه‌یده‌ناسی ،
تاوه‌کو له لای پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) دانیشت ، جا هه‌ردوو ئه‌ژنۆی دایه پال
هه‌ردوو ئه‌ژنۆی پیغه‌مبه‌ره‌وه ، وه‌ هه‌ردوو له‌پی خسته سه‌ر هه‌ردوو
پانییه‌وه ، ئه‌نجا وتی :

ئهی (مُحَمَّد) هه‌والم بده‌ری سه‌باره‌ت به‌ ئیسلام .

پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) فەرمووی : ئیسلام بریتی‌یه له‌وه‌ی که شایه‌تی
بده‌یت به‌وه‌ی که هیچ په‌ستراویک نی‌یه شایسته‌ی په‌رستن بێت جگه له‌ خوا
، وه‌ به‌راستی (مُحَمَّد ﷺ) پیغه‌مبه‌ری خواجه و نوێژه فه‌رزه‌کان به‌ پێک و
پێکی بکه‌یت و زه‌کات بده‌یت و پۆژووی مانگی په‌مه‌زان بگرت و حه‌جی
مالی خوای گه‌وره ئه‌نجام بده‌یت ئه‌گه‌ر توانات هه‌بوو .

(٢) صحیح مسلم رقم : (١) .

تێبینی : بۆ زانیاریت ئه‌م فەرمووده‌یه یه‌که‌م فەرمووده‌یه که له کتێبی (صحیح مسلم) دا هاتوه .

وتی : راستت کرد .

ئیمه‌ش سه‌رمان سوڤما له‌وه‌ی که پرس‌یاری لێ‌ده‌کات و که‌چی
به‌راستیشی ده‌خاته‌وه !

وتی : هه‌واڵم بده‌رئ سه‌باره‌ت به ئیمان .

پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فەرمووی : ئیمان بریتی‌یه له‌وه‌ی که باوه‌پ
بی‌نیت به‌ خوا و فریشته‌کانی و کتێبه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی و پوڤژی دوا‌یی ،
وه باوه‌پ بی‌نیت به‌ قه‌ده‌ر خێر و شه‌ری .

وتی : راستت کرد .

وتی : هه‌واڵم بده‌رئ سه‌باره‌ت به چاکه‌کاری .

پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فەرمووی : چاکه‌کاری بریتی‌یه له‌وه‌ی که خوا
به‌رستیت وه‌کو ئه‌وه‌ی که بی‌بینیت ، وه ئه‌گه‌ر تۆ خوا نه‌بینیت ئه‌وا ئه‌و تۆ
ده‌بینیت .

وتی : هه‌واڵم بده‌رئ سه‌باره‌ت به کاتی هاتنی پوڤژی دوا‌یی .

پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فەرمووی : پرس‌یار لێ‌کراو زانا‌تر نی‌یه له
پرس‌یارکار .

وتی : که‌واته‌هه‌والم بده‌ری س‌ه‌بارته به نیشانه‌کانی .

پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فەرمووی : که‌نیزه‌ک خاوه‌ن و سه‌روه‌ره‌که‌ی
خو‌یی لی‌ده‌بی‌ت ، وه‌ ده‌بینیت که‌سان‌یکی پی‌په‌تی (الْحُفَاةُ) و په‌ش و پوت
(الْعُرَاةُ) و هه‌ژار و نه‌دار (الْعَالَة) و شوانی مه‌ر و مال‌ات (رِعاء الشَّاء) بینایه‌ی
به‌رز دروست ده‌که‌ن .

ئه‌نجا پیاوه‌که‌ پ‌و‌یش‌ت و منیش ماوه‌یه‌ک چاوه‌پ‌یم کرد .

ئه‌نجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی : ئه‌ی عومه‌ر ئایا ده‌زانیت ئه‌وه‌ی که
پرسیاری کرد ک‌ی بو ؟

وتم : خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی زان‌ات‌رن .

فەرمووی : ئه‌وه (ج‌ری‌ل) بوو هات بو لاتان بو ئه‌وه‌ی ئاینه‌که‌ی ئیوه‌تان
فی‌ر بکات .

فەرمووده‌ی س‌یه‌م

پایه‌کانی ئیسلام

۳ - عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنهما) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ، وَحَجَّ الْبَيْتِ ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ))^(۳).

واته : ئیسلام بنیات نراوه له‌سه‌ر پ‌ینج پایه : شایه‌تیدان به‌وه‌ی که‌وا هیچ په‌رستراویک نی‌یه شایسته‌ی په‌رستن ب‌یت جگه له خوا و به‌راستی (مُحَمَّد ﷺ) یش پ‌یغه‌مبه‌ری خواجه ، وه ئه‌نجامدانی نوێژ ، وه زه‌کاتدان ، وه حه‌ج کردنی مال‌ی خوا ، وه پ‌وژووی په‌مه‌زان .

^(۳) صحیح البخاری رقم : (۸) و صحیح مسلم رقم : (۱۱۳) .

فەرمووده ی چواره م کرده وه کان به پی دواینه کانیه تی

٤ - عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ : حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ : ((إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً ، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ، ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ وَيُؤَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ : بِكُتُبِ رِزْقِهِ وَأَجَلِهِ وَعَمَلِهِ وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ .

فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا ، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا)) (٤) .

(٤) صحيح البخاري رقم : (٣٢٠٨) وصحيح مسلم رقم : (٦٦٦٥) .

(الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ) واته : پیغه مبه ری خوا (ﷺ) راستگو یه و نه وهش که هه والی پی ده دات

پاسته یان به راستخراو یه له وه ی که خوا به لی نی پییدا وه .

واته : به‌پراستی هه‌ریه‌کیکتان نه‌وه‌ی که لێ‌ی دروست ده‌بی‌ت

چل روژ کۆده‌کرێته‌وه له سکی دایکی‌دا (نُطْفَة)یه * ، ئه‌جا ده‌بی‌ته (عَلَقَة) **
 به‌وێنه‌ی نه‌وه ، ئه‌جا ده‌بی‌ته (مُضْغَة) *** به‌وێنه‌ی نه‌وه ، ئه‌جا
 فریشته‌یه‌کی بو‌ ده‌نرێدری‌ت و گیانی (رُوحی) تێ‌ده‌کات و فەرمانی
 پێ‌ده‌کرێت به‌ چوار وته : به‌ نووسینی ریزقه‌که‌ی و ماوه‌ی ته‌مه‌نی و
 کرده‌وه‌که‌یی و به‌دبه‌خت ده‌بی‌ت یان به‌خته‌وه‌ر .

وه سویند به‌و خوایه‌ی که هیچ په‌رستراوی‌ک نی‌یه شایسته‌ی په‌رستن
 بی‌ت جگه له نه‌و نه‌بی‌ت : به‌پراستی یه‌کیکتان کرده‌وه ده‌کات به‌ کرده‌وه‌ی
 خه‌لکی به‌هه‌شت تاوه‌کو نه‌وه‌نده‌ی که له نی‌وان ئه‌م و ئه‌ودایه ته‌نها بالێکه
 نوسراوه‌که‌یی لێ‌دێته پێش و کرده‌وه ده‌کات به‌ کرده‌وه‌ی خه‌لکی ئا‌گرو
 ده‌چی‌ته ناویه‌وه‌وه ، وه به‌پراستی یه‌کیکتان کرده‌وه ده‌کات به‌ کرده‌وه‌ی
 خه‌لکی ئا‌گرو تاوه‌کو نه‌وه‌نده‌ی که له نی‌وان ئه‌م و ئه‌ودایه ته‌نها بالێکه

* (نُطْفَة) ئاوی پیاو و ئاوی ژن ، واته : له چل روژی یه‌که‌مدا ئاوی هه‌ردووکیانه .

** (عَلَقَة) خوینی هه‌لواستراو به‌ منال‌دان ، واته : له چل روژی دووه‌مدا ده‌بی‌ته ئه‌مه .

*** (مُضْغَة) پارچه‌ گۆشتی‌ک به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی که بجاورێت ، واته : له چل روژی سێ‌یه‌مدا ده‌بی‌ته

ئه‌مه .

نوسراوه‌که‌یی لێ‌دێته پێش و کرده‌وه ده‌کات به کرده‌وه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت و ده‌چێته ناویه‌وه .

فەرمووده‌ی پێنجهم پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی خراپه‌کان و بێ‌ده‌کان

٥ . عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) (٥) .

وفي رواية لمسلم : ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) * .

واته : هه‌رکه‌سێک شتێک دابه‌یێنێت له‌م دینه‌ماندا که تێیدا نه‌بی‌ت ئه‌وا
په‌د ده‌کرێته‌وه .

وه له‌ رێوایه‌ته‌که‌ی (مُسلِم) دا :

هه‌رکه‌سێک هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجام‌بدات که فەرمانی ئێمه‌ی له‌سه‌ر
نه‌بی‌ت ئه‌وا په‌د ده‌کرێته‌وه .

(٥) صحيح البخاري رقم : (٢٦٩٧) وصحيح مسلم رقم : (٤٤٦٧) .

* صحيح مسلم رقم : (٤٤٦٨) .

فەرمووده‌ی شه‌شه‌م

حه‌لّال روونه و حه‌رامیش روونه

٦ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى ، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً ، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ)) (٦).

واته : به‌راستی حه‌لّال دیار و روونه و حه‌رامیش دیار و روونه ، وه له نیوانیانیشدا شتانیک‌ی نادیار و گومان لی‌کراوه‌یه که زۆربه‌ی خه‌لک نایانزانن ، جا هه‌رکه‌سیک خۆپاریزی بکات له شته ناروون و گومان لی‌کراوه‌کان ئه‌وا دین و سومعه‌تی خۆی پاراستوو ، وه هه‌رکه‌سیکیش بکه‌ویته ناو شته ناروون و گومان لی‌کراوه‌کانه‌وه ئه‌وا که‌وتووته ناو

(٦) صحیح البخاری رقم : (٥٢) و صحیح مسلم رقم : (٤٠٧٣) .

حه رame وه ، وه کو شوانیک که رانه که ی به چوارده وری شوینیکی پاریزراو
(قه ده غه کراو) دا بله وه پینیت که نزیکه بجیتته ناویوه وه ، بزانه که به راستی
هه موو پادشایه ک شوینی پاریزراو (قه ده غه کراو) ی هه یه ، وه بزانه که
به راستی شته پاریزراوه کانی خوا حه رام و قه ده غه کراوه کانیتی ، بزانه که
به راستی له ناو له شدا پارچه گوشتیک هه یه به نه دازه ی نه وه ی که بجاوریت
، نه گهر نه وه پارچه گوشته چاک بیت نه وه هه موو له ش چاک ده بیت ، وه
نه گهر خراپیش بیت نه وه هه موو له ش خراپ ده بیت بزانه که نه ویش دلّه .

فەرمووده‌ی چه‌وته‌م

نایین ئامۆژگاری و دڵسۆزی‌یه

۷. عَنْ أَبِي زُقَيْفَةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ : ((الِدِّينُ النَّصِيحَةُ ، قُلْنَا لِمَنْ ؟ قَالَ : لِلَّهِ ، وَلِكِتَابِهِ ، وَلِرَسُولِهِ ، وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ ، وَعَامَّتِهِمْ))^(۷).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی : نایین ئامۆژگاری و دڵسۆزی‌یه ، وتمان بۆ کێ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ؟ فەرمووی : بۆ خوا و کتێبه‌که‌ی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پێشه‌وا‌یانی موسڵمانان و موسڵمانه‌ ساده‌کانیش .

^(۷) صحیح مسلم رقم : (۱۹۴) .

فەرمووده‌ی هه‌شته‌م

حورمه‌تی موسلمان

۸ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ : ((أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى))^(۸).

واته : فەرمانم پێ‌کراوه به‌وه‌ی که کوشتار بکه‌م له‌گه‌ڵ خه‌ڵکدا تاوه‌کو شایه‌تی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی که‌وا هیچ په‌رستراویک نی‌یه شایسته‌ی په‌رستن بی‌ت جگه‌ له‌ خوا و به‌پاستی (مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یش پێ‌غه‌مبه‌ری خوایه ، وه‌ نویژه فەرزه‌کان به‌ پێک و پێکی بکه‌ن ، وه‌ زه‌کاتیش بده‌ن ، جا ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌یان کرد ئه‌وا خوین و مالیان پارێزراو ده‌بی‌ت له‌ من ته‌نها به‌ مافی ئیسلام نه‌بی‌ت ، وه‌ لی‌پرسینه‌وه‌یان له‌سه‌ر خوایه .

(۸) صحیح البخاری رقم : (۲۵) و صحیح مسلم رقم : (۱۲۸) .

فەرمووده‌ی نو‌یه‌م ئەرك خستنه‌سه‌ربه‌ پێ‌ی توانا

٩ . عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَحْرٍ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ : ((مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَاتُّوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ))^(٩).

واته : ئەوه‌ی که پێگرم کردوون لێ‌ی ئەوا خۆتان‌ی لێ‌به‌دووربگرن ، وه ئەوه‌شی که فەرمانم پێ‌کردوون به‌کردنی ئەوا ئەوه‌نده‌ی بکه‌ن که له تواناتاندايه ، چونکه به‌پاستی ئەوانه‌ی پێش ئێوه له‌ناوچوون به‌هۆی زۆر پرس‌یارکردن و پێچه‌وانه‌کردن‌یا نه‌وه‌ بو‌ پێغه‌مبه‌ران‌یا .

(٩) صحیح البخاری رقم : (٧٢٨٨) و صحیح مسلم رقم : (٦٠٦٦) .

فه‌رمووده‌ی ده‌یه‌م

خۆکوره‌هه‌ ئه‌یه‌نان له‌سه‌ر چه‌ لائی پاک

۱۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) : ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا

يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا ، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ تَعَالَى :

يَتَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّهَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ﴿٥١﴾ [المؤمنون] ، وَقَالَ تَعَالَى

: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُّهَا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ ﴿١٧٢﴾ [البقرة] ، ثُمَّ

ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ ، أَشْعَثَ أَغْبَرَ ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ ،
وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ
لَهُ)) (١٠).

واته : به‌پراستی خوا پاکه و پاکیش نه‌بی‌ت قه‌بولی ناکات ، وه

به‌پراستی خوا فه‌رمانی کردووه به ئیمانداران به‌وه‌ی که فه‌رمانی کردووه به

پیغه‌مبه‌ران و فه‌رموویه‌تی : ﴿ئهی پیغه‌مبه‌ران له‌وه‌ی که پاک و چه‌ لاله

بخۆن و کرده‌وه‌ی چاکه بکه‌ن﴾ ، وه فه‌رموویه‌تی : ﴿ئهی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که

باوه‌پرتان هیناوه بخۆن له‌و رزقه پاک و چه‌ لاله‌یه‌ی که به‌نیسبمان کردوون﴾ ،

(١٠) صحیح مسلم رقم : (٢٣٤٣) .

ئه‌نجا باسی پیاویکی کرد که سه‌فه‌ریکی دور و درێژ ده‌کات و سه‌ر و ریشی
تی‌کچوو و تۆزاوی‌یه و هه‌ردوو ده‌ستی درێژ کردوو ته‌وه بو ئاسمان و
ده‌لێت : ئه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌ی په‌روه‌ردگار ، به‌لام خواردنی هه‌رامه و
خواردنه‌وه‌شی هه‌رامه و پۆشاکیشی هه‌رامه و به‌هه‌رامیش په‌روه‌رده‌کراوه
و تیرکراوه ئێتر له‌ کوێ و چۆن وه‌لامی که‌سی وا ده‌دریته‌وه و دوعای گیرا
ده‌بی‌ت ؟!

فەرمووده‌ی یانزه‌یه‌م خو‌پاراستن نه‌ گومان لی‌کراوه‌کان

۱۱ - عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَرِجَالَتِهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) : ((دَعْ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ))^(۱۱).

واته : وازیینه له‌وه‌ی که گومانی لی‌ده‌که‌یت بو‌ئه‌وه‌ی که گومانی لی‌ناکه‌یت .

^(۱۱) صحیح سنن الترمذی رقم : (۲۵۱۸) و صحیح سنن النسائي رقم : (۵۷۱۱) .

* "سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)" : أَيُّ ابْنِ ابْنَتِهِ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ، واته : که‌زاکه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) .

* "وَرِجَالَتِهِ" : أَيُّ وَلَدِهِ الْمَحْبُوبِ الَّذِي كَانَ يَحْنُ إِلَيْهِ وَيَسُرُّ بِهِ وَيُفْرَحُ ، واته : منداله‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که په‌رۆشی ده‌بوو و پی‌ی خو‌شحال ده‌بوو .

انظر : "التحفة الربانية في شرح الأربعين حديثا النووية" ص : (۱۲) ، وتاج العروس للزبيدي : (مادة روح) .

فەرمووده‌ی دوانزه‌یه‌م

وازه‌ینان نه‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به موسلمان‌ه‌وه‌ نی‌یه

۱۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ)) (۱۲).

واته : له چاکیتی موسلمان‌بوونی که سیک ئه‌وه‌یه که وازیښت له‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به ئه‌وه‌وه نی‌یه .

فەرمووده‌ی سیانزه‌یه‌م

کامل‌بوونی ئیمان

۱۳. عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ)) (۱۳).

واته : ئیمانی یه‌کیک له ئیوه ته‌واو نی‌یه هه‌تا بۆ براکه‌ی پێی خو‌ش نه‌بیت ئه‌وه‌ی که بۆ خو‌ی پێی خو‌شه له خیر و چاکه .

(۱۲) صحیح سنن الترمذی رقم : (۲۳۱۷) .

(۱۳) صحیح البخاری رقم : (۱۳) و صحیح مسلم رقم : (۱۶۸) .

فەرمووده‌ی چواردیه‌م

حورمه‌تی خوینی موسلمان و هوکاره‌کانی نه‌ده‌ستدانی

۱۴ - عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رضی‌الله‌تعالیه‌) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى‌اللهُ‌عَلَيْهِ‌وَاٰلِهٖ‌وَسَلَّمَ) : ((لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ : الثِّبُّ الزَّانِي ، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ))^(۱۴).

واته : خوینی هیچ‌کە‌سی‌کی موسلمان‌ه‌ل‌ال نی‌یه‌ ته‌نها به‌یه‌کی‌ک له‌م سیانه‌ نه‌بی‌ت : خیزانداری داوین‌ پیس ، وه‌ که‌سی‌ک به‌ که‌سی‌ک ، وه‌ وازه‌ینه‌ر له‌ دینه‌که‌ی جیاوه‌بوو له‌ کۆمه‌لی موسلمانان .

فەرمووده‌ی پانزیه‌م

چه‌ند ره‌وشتیکی موسلمانانه

۱۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی‌الله‌تعالیه‌) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى‌اللهُ‌عَلَيْهِ‌وَاٰلِهٖ‌وَسَلَّمَ) قَالَ : ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُتَّقِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمْتُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ))^(۱۵).

^(۱۴) صحيح البخاري رقم : (۶۸۷۸) وصحيح مسلم رقم : (۴۳۵۱) .

واتہ :

۱ - ہرکھ سیئک باوہ پی بہ خوا و پوژی دواپی ہہیہ ئہوا با یان قسہی
چاک بکات یان با بی دہنگ بیٹ .

۲ - وہ ہرکھ سیئک باوہ پی بہ خوا و پوژی دواپی ہہیہ ئہوا با پیژلہ
دراوسیئکھی بگریٹ .

۳ - وہ ہرکھ سیئک باوہ پی بہ خوا و پوژی دواپی ہہیہ ئہوا با پیژلہ
میوانہ کھی بگریٹ .

فہر موودہی شانزہیہم

ریگرتن لہ توورہی

۱۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ (ﷺ) : أَوْصِنِي ، قَالَ : ((لَا
تَغْضَبْ)) ، فَرَدَّدَ مَرَارًا ، قَالَ : ((لَا تَغْضَبْ)) (۱۶) .

(۱۵) صحيح البخاري رقم : (۶۴۷۵) و (۶۰۱۹) وصحيح مسلم رقم : (۱۷۱) .

(۱۶) صحيح البخاري رقم : (۶۱۱۶) .

واته : پیاویک وتی به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) : ئامۆژگاریم بکه ، فەرمووی :
تووڤه مه به ، چهند جاریکی تروتی : ئامۆژگاریم بکه ، فەرمووی : تووڤه
مه به .

فەرمووده‌ی حه‌قه‌ده‌یم فهرمان کردن به چاکیتی سهربرین و کوشتن

۱۷ . عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((إِنَّ
اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ : فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ
فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ ، وَلْيُحِدِّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ)) (۱۷).

واته : خوای گه‌وره چاکه‌کاری له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک واجب کردووه ، جا
ئه‌گه‌ر شتی‌کتان کوشت ئه‌وا چاک بیکوژن ، وه ئه‌گه‌ر شتی‌کتان سهربری ئه‌وا
چاک سهری‌بهرن ، وه با یه‌کی‌ک له ئی‌وه چه‌قۆکه‌ی تیژ بکات ، وه
سهربر‌او‌ه‌که‌ی نه‌جات بدات بۆ ئه‌وه‌ی پشو بدات .

(۱۷) صحیح مسلم رقم : (۵۰۲۸) .

فهرمووده‌ی هه‌ژده‌یه‌م

ره‌وشت جوانی

١٨ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدَبِ بْنِ جُنَادَةَ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ ، وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا ، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ)) (١٨).

واته : له خوا بترسه و څو پاريزی بکه له تاوان له هه رکوييکه هه بيت ،
وه به دواى تاوان و خراپه دا خير و چا که يه بکه بؤ ئه وهى بيسرپيته وه ، وه
هه لسوکه وت بکه له گه ل خه لکدا به ره وشتي چاک و جوان .

(١٨) صحيح سنن الترمذي رقم : (٣٥٥) .

فه‌رمووده‌ی نۆزده‌یه‌م

سنوره‌کانی شه‌ری خوا بیاریزه‌ خواش تۆده‌پاریزیت

۱۹ - عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنه) قَالَ : كُنْتُ حُلْفَ النَّبِيِّ (ﷺ) يَوْمًا فَقَالَ : ((يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ : احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ)) (۱۹).

وفي رواية غير الترمذي : ((احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ أَمَامَكَ ، تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّحَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ ، وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ ، وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ ، وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكُرْبِ ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا))*.

واته : من پۆژکیان له پشت پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) بووم و فه‌رمووی : ئە‌ه‌ی لاوی تازە پێ‌گە‌یش‌توو من چە‌ند وشە‌یه‌کت فی‌ر دە‌که‌م : تۆ

(۱۹) صحیح سنن الترمذی رقم : (۲۵۱۶) .

* مسند الإمام أحمد رقم : (۲۸۵۷) والمعجم الكبير للطبراني رقم : (۱۱۰۸۰) بنحوه .

سنوره‌کانی شه‌ری خوا بپاریزه‌ خواش تۆ ده‌پاریزیت ، تۆ سنوره‌کانی شه‌ری خوا بپاریزه‌ خوا ده‌بینیت له‌ پێشته‌وه‌ له‌گه‌لتدا ده‌بیّت ، ئە‌گەر داوات کرد ئە‌وا ته‌نها داوا له‌ خوا بکه‌ ، وه‌ ئە‌گەر داوای یارمه‌تیت کرد ئە‌وا ته‌نها داوای یارمه‌تی له‌ خوا بکه‌ ، وه‌ بزانه‌ به‌راستی ئە‌گەر هه‌موو ئوممه‌ت کۆببنه‌وه‌ بۆ ئە‌وه‌ی به‌ شتی‌ک سوودت پێ‌بگه‌یه‌نن ئە‌وا سوودت پێ‌ناگه‌یه‌نن ته‌نها به‌ و شته‌ نه‌بیّت که‌ خوا بۆتی نووسیوو ، وه‌ ئە‌گەر کۆیشببنه‌وه‌ بۆ ئە‌وه‌ی به‌ شتی‌ک زهره‌ر و زیانت پێ‌بگه‌یه‌نن ئە‌وا زهره‌ر و زیانت پێ‌ناگه‌یه‌نن ته‌نها به‌ و شته‌ نه‌بیّت که‌ خوا له‌سه‌رتی نووسیوو ، قه‌له‌مه‌کانی نووسینی قه‌ده‌ر هه‌لگیراون و په‌ره‌کانیش وشک بوونه‌ته‌وه‌ .

وه‌ له‌ ریوایه‌ته‌که‌ی جگه‌ له‌ (الترمذی) :

تۆ سنوره‌کانی شه‌ری خوا بپاریزه‌ خوا ده‌بینیت له‌ پێشته‌وه‌ له‌گه‌لتدا ده‌بیّت ، تۆ له‌ کاتی خۆشیدا خۆت به‌ خوا بناسی‌نه‌ و بپه‌رسته‌ ئە‌وا خوایش له‌ کاتی نا‌په‌حه‌تی و ته‌نگانه‌دا تۆ ده‌ناسیّت و دیّت به‌ هاناته‌وه‌ ، وه‌ بزانه‌ به‌راستی ئە‌وه‌ی که‌ تووشت نابیّت و نایه‌ته‌ پێت بۆی نه‌بووه‌ تووشت ببیّت و بیته‌ پێت ، وه‌ ئە‌وه‌شی که‌ تووشت ده‌بیّت و دیته‌ پێت ئە‌وا بۆی نه‌بووه‌ تووشت نه‌بیّت و نه‌یه‌ته‌ پێت ، وه‌ بزانه‌ به‌راستی سه‌رکه‌وتن له‌گه‌ل

نارامگرتندایه ، وه کرانه وهی دهرگای خیر و خوشی له گهل تهنگانه دایه ، وه
خوشگوزرانیش له گهل ناراحه تیدایه .

فهرموودهی بیستهم شهرم کردن به شیكه له ئیمان

۲۰ - عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُمَبَةَ بْنِ عَمْرِو الْأَنْصَارِيِّ الْبَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ (ﷺ) : ((إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى : إِذَا لَمْ تَسْتَحْ
فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ))^(۲۰).

واته : بهراستی به شیك له وهی كه خه لك پیی گه یشتووه له وتهی
پیغه مبه رایه تی پیشووتر : ئه گهر شهرمت نه کرد ئه وا به ویستی خوت چی
ده که یت بیکه .

(۲۰) صحیح البخاری رقم : (۶۱۲۰) .

فہر موودہی بیست و یه کهم

بلی باوہرم هیئاوہ به خوا و پاشان دامہ زراو ببہ لہ سہری

۲۱ - عَنْ أَبِي عَمْرٍو - وَقِيلَ : أَبِي عَمْرَةَ - سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الثَّقَفِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ ؟
قَالَ : ((قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ، ثُمَّ اسْتَقِمَّ))^(۲۱).

واته : وتم : ئہی پیغہمبہری خوا و تہ یه کم پی بلی لہ ئیسلامدا که لہ
بارہ یه وه پرسیار نہ کهم لہ که سیکی تر جگہ لہ تو ؟

فہر مووی : بلی باوہرم هیئاوہ به خوا و پاشان بہ ردہ وام و دامہ زراو ببہ
لہ سہری .

^(۲۱) صحیح مسلم رقم : (۱۵۸) .

فەرمووده‌ی بیست و دووهم خۆکورتیه‌ ئه‌یه‌ینان له‌ سه‌ر فەرزه‌کان مرۆف ده‌باته‌ به‌هه‌شته‌وه

۲۲ - عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ : أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوبَاتِ ، وَصُمْتُ رَمَضَانَ ، وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ ، وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا أَدْخُلُ الْجَنَّةَ ؟
قَالَ : ((نَعَمْ)) (۲۲).

واته : پیاویک پرسپاری کرد له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و وتی : هه‌والم
بده‌ری ئه‌گه‌ر نوێژه فەرزه‌کان بکه‌م و پۆژووی ره‌مه‌زان بگرم و هه‌لال به
هه‌لال بزنام و بیکه‌م و هه‌رامیش به‌ هه‌رام بزنام و نه‌یکه‌م و له ئه‌وه‌ش
زیاتر نه‌که‌م ئایا ده‌چمه به‌هه‌شته‌وه ؟
فهرمووی : به‌لێ .

(۲۲) صحیح مسلم رقم : (۱۱۰) .

فەرمووده‌ی بیست و سێیه‌م په‌له‌کردن له‌ خێر و چاکه‌دا

٢٣ - عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوبِقُهَا)) (٢٣).

واته : خو پاک و خاویڤ کردنه‌وه نیه‌وی ئیمانه ، وه (الْحَمْدُ لِلَّهِ / واته : سوپاس و ستایش بو خوا) ترازوو پپر ده‌کات ، وه (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ / واته : پاکى بو خوا له که‌م و کورپی و سوپاس و ستایش بو خوا) هه‌ردووکیان نیوان ئاسمانه‌کان و زه‌وی پپر ده‌که‌نه‌وه ، وه نوێژکردن رووناکی‌یه ، وه خێر و سه‌ده‌قه‌کردن به‌لگه‌یه ، وه ئارامگرتن پۆشناییه ، وه قورئان به‌لگه‌یه بۆت یان له‌سه‌رت ، هه‌موو که‌سێک له‌ خه‌لک به‌یانیان له‌ مال ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه و خوی ده‌فرۆشیت جا یان خوی ئازاد ده‌کات وه یان خوی ده‌فه‌وتینیت .

(٢٣) صحیح مسلم رقم : (٥٣٣) .

فہر موودہی بیست و چوارہم

حہرام کردن و قہدہ غہ کردنی زوئہم و ستہم کردن

۲۴ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ (رضی اللہ عنہ) عَنِ النَّبِيِّ (صلی اللہ علیہ وسلم) فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنَّهُ قَالَ : ((يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمَكُمْ ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسِكُمْ ، يَا عِبَادِي إِنْكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ ، يَا عِبَادِي إِنْكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي ، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَثَقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا ، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا ، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ

أُحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ إِلَيْهَا ، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ)) (٢٤).

واته : خوای کار پر به‌ره‌کەت و پایه‌دار فەرموویه‌تی :

ئە ی به‌نده‌کانم به‌پراستی من زولم و سته‌م کردنم حەرام و قەدەغە کردووه
له‌سه‌ر خۆم و له‌ نیوان ئیوه‌یشدا حەرام و قەدەغەم کردووه بۆیه زولم و
سته‌م مه‌که‌ن له‌ یه‌کتر ..

ئە ی به‌نده‌کانم هەمووتان سه‌رلێشیوان جگه‌ له‌وانه‌تان نه‌بیّت که من
هیدایه‌تیم داوه و خستومه‌ته سه‌ر پێگای پێنمایي بۆیه داوای هیدایه‌تدان و
پێنمایي کردنم لێبکه‌ن منیش هیدایه‌تان ده‌ده‌م ..

ئە ی به‌نده‌کانم هەمووتان برسی بوون جگه‌ له‌وانه‌تان نه‌بیّت که من
خواردنم پێداوه بۆیه داوای خواردنم لێبکه‌ن منیش خواردنتان پێده‌ده‌م ..

ئە ی به‌نده‌کانم هەمووتان روت بوون جگه‌ له‌وانه‌تان نه‌بیّت که من
پۆشاکه‌م له‌به‌ر کردووه بۆیه داوای پۆشاکه‌م

(٢٤) صحیح مسلم رقم : (٦٥١٧) .

لئ بکەن منیش پۆشاکتان پئ دە دەم ..

ئە ی بە نده کانم به پراستی ئیوه به شهو و به پۆژ هه له و تاوان ده کەن و
منیش له هه موو تاوانه کان خوشده بم بۆیه داوی لئ خوشبوونم لئ بکەن
منیش لئتان خوشده بم ..

ئە ی بە نده کانم ئیوه ناتوانن بگەن نه ئه و ئاسته ی که زیان و زهره رم
پئ بگه یه نن تاوه کو زیان و زهره رم پئ بگه یه نن وه ناشتوانن بگەن نه ئه و
ئاسته ی که سوودم پئ بگه یه نن تاوه کو سوودم پئ بگه یه نن ..

ئە ی بە نده کانم به پراستی ئه گه ر یه که مین که س و دواين که ستان وه مروڤ
و جنۆکه تان له سه ر دلئ له خواترسترین پیاویک بن له ئیوه ئه واه ئه وه هه یچی
پئ له مولکی من زیاد ناکات ..

ئە ی بە نده کانم به پراستی ئه گه ر یه که مین که س و دواين که ستان وه
مروڤ و جنۆکه تان له سه ر دلئ خراپترین پیاویک بن له ئیوه ئه واه ئه وه هه یچی
پئ له مولکی من که م ناکات ..

ئە ی بە نده کانم به پراستی ئه گه ر یه که مین که س و دواين که ستان وه مروڤ
و جنۆکه تان له یه ک شوینی فراوان و ته ختدا پاره ستن و داوام لئ بکەن ئه واه
منیش هه موو مروڤیک چی داواکاریه کی هه بووه پئ ی ده بخشم و دهیده می وه

ئەوهش لەوهى که له لای منه کهم ناکاتهوه تهنه مه‌گه‌روه‌کو چۆن
ده‌رزه‌ک له ئاوى ده‌ريا کهم بکاتهوه ئەگه‌ر بخريته ناو ده‌رياوه ..

ئەى به‌نده‌کانم به‌پاستى ئەوه تهنه کرده‌وه‌کانى خۆتانه من ده‌يانژمي‌رم
و تۆمارى ده‌که‌م بۆتان ئەنجا پاداشتتان ده‌ده‌مه‌وه له‌سه‌رى ، جا
هه‌رکه‌سي‌ک خي‌ر و چاکه‌ى بينى ئەوا با سوپاس و ستايشى خوا بکات ، وه
هه‌رکه‌سي‌کيش جگه له‌وهى بينى ئەوا با گله‌يى له‌ که‌س نه‌کات تهنه له‌ خۆى
نه‌بي‌ت .

فەرمووده‌ی بیست و پینجه‌م پاره زۆرداره‌کان پاداشته‌کانیان بردووه

٢٥ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَيْضًا : أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالُوا لِلنَّبِيِّ (ﷺ) : يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأَجُورِ ، يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي ، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ ؟

قَالَ : ((أَوْ لَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ : إِنَّ لَكُمْ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ ، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ ، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ ، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ ، وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ ، وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ)).

قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَّاتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ ؟

قَالَ : ((أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ)). (٢٥).

واته : خه‌لکانیک له سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وتیان به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا خاوه‌ن سامان و پاره زۆرداره‌کان پاداشته‌کانیان بردووه : نوێژ ده‌که‌ن وه‌کو چۆن ئیمه نوێژده‌که‌ین ، وه پۆژوو ده‌گرن وه‌کو چۆن ئیمه پۆژوو ده‌گرن ، به‌لام ئه‌وان پاره زیاده‌کانیان ده‌که‌ن به‌ خێر و سه‌ده‌قه و ئیمه نیمانە ؟

فه‌رمووی : باشه ئه‌وه‌ نیه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ شتانیکی بۆ کردوون به‌ خێر و سه‌ده‌قه پێ‌کردن : به‌راستی بۆتان هه‌یه‌ به‌ هه‌موو (سُبْحَانَ اللَّهِ) وتنیه‌ك خێر و سه‌ده‌قه‌یه‌ك ، وه به‌ هه‌موو (اللَّهُ أَكْبَرُ) وتنیه‌ك خێر و سه‌ده‌قه‌یه‌ك ، وه به‌ هه‌موو (الْحَمْدُ لِلَّهِ) وتنیه‌ك خێر و سه‌ده‌قه‌یه‌ك ، وه به‌ هه‌موو (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وتنیه‌ك خێر و سه‌ده‌قه‌یه‌ك ، وه به‌ هه‌موو فه‌رمان كردن به‌ چاكه‌یه‌ك خێر و سه‌ده‌قه‌یه‌ك ، وه به‌ هه‌موو پێگرتن له خراپه‌یه‌ك خێر و سه‌ده‌قه‌یه‌ك ، وه به‌ جووتبوونی یه‌كێكتان خێر و سه‌ده‌قه‌یه‌ك .

وتیان : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئایا یه‌كێك له ئیمه ئاره‌زووی خۆی به‌جی‌دینیت و ئه‌جر و پاداشتی بۆ هه‌یه‌ تێیدا ؟

فه‌رمووی : ئه‌ی نابینن ئه‌گه‌ر له‌ چه‌رامدا دا‌بینی‌ت ئایا تاوانبار نابیت
له‌سه‌ری ؟ به‌ هه‌مان شیوه‌ ئه‌گه‌ر له‌ چه‌لال‌دا دا‌بینی‌ت ئه‌وا ئه‌جر و پا‌دا‌شتی
بو‌ه‌یه‌ تێ‌دا .

فه‌رمووده‌ی بیست و شه‌شه‌م فه‌زلی چاک‌سازی و یه‌که‌خستنی نیوان خه‌لك و هاوکاری کردنیان

٢٦ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((كُلُّ سُلَامَى مِنَ
النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ :
تَعْدِلُ بَيْنَ الْاِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ
عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ
صَدَقَةٌ ، وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ)) (٢٦).

واته : هه‌موو ئێ‌سکێ‌ک له‌ خه‌لك خێ‌ر و سه‌ده‌قه‌یه‌کی له‌سه‌ره‌ هه‌موو
پو‌ژتیک که‌ خو‌ری تێ‌دا هه‌لدیت : نیوان دوو که‌س یه‌که‌ده‌خه‌یت خێ‌ر و
سه‌ده‌قه‌یه‌ ، وه‌ یارمه‌تی پیاوێ‌ک ده‌ده‌یت له‌ و‌لا‌خه‌که‌یدا خو‌ی هه‌لده‌گری‌ت و

(٢٦) صحیح البخاری رقم : (٢٨٩١) و صحیح مسلم رقم : (٢٣٣٢) .

دهیخه یته سه ری یان شتومه که کانی بۆ به رز ده که یته وه و دهیخه یته سه ری
خیر و صه ده قه یه ، وه وته ی پاک و چاک خیر و صه ده قه یه ، وه به هه موو
هه نگاوێک که دهینه یته بۆ نوێژ خیر و صه ده قه یه ، وه لادانی شتیکی به زیان
و ئارازگه یه نه ره سه ر پێگاوبان خیر و صه ده قه یه .

فهرمووده ی بیست و چه وته م چاکه بریتی یه له ره وه شت جوانی

٢٧ - عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((الْبِرُّ حُسْنُ
الْخُلُقِ ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ)) (٢٧).

وَعَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبَدٍ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ : ((جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ
وَالْإِثْمِ ؟

قُلْتُ : نَعَمْ .

قَالَ : اسْتَفْتِ قَلْبَكَ ، الْبِرُّ : مَا أَطْمَأْنَنْتَ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ ،
وَالْإِثْمُ : مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ))* .

(٢٧) صحيح مسلم رقم : (٦٤٦٣) .

* مسند الإمام أحمد رقم : (١٨٤٨٦) و (١٨٤٩١) ومسند الدارمي رقم : (٢٥٨٨) .

واته : چاکه بریتی یه له په وشت جوانی ، وه تاوانیش بریتی یه له وه ی که له ناو سنگتدا دیت و ده پوات و جیگیر نابیت وه هزیش ناکه یت و پیت ناخوشه خه لک پی ی بزنان .

وه له (وَإِبْصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ) وه فەرموویه تی : هاتم بو لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و فەرمووی : تو هاتویت پرسیار ده که یت سه باره ت به چاکه و خراپه ؟

وتم : به لئ .

فه رمووی : پرسیار له دلّی خۆت بکه ، چاکه بریتی یه له وه ی که ناخ و ده روونت پی ی ئارامه و دلّ پی ی به ئارام و ئاسووده یه ، وه تاوانیش بریتی یه له وه ی که له ناو ناخ و ده روونتدا دیت و ده پوات و له ناو سنگتدا جیگیر نابیت ، ئه گه ر چی خه لکیش به پیچه وانه ی ئه وه وه فه توات بو بده ن .

فەرمووده‌ی بیست و هه‌شته‌م

پێویستی په‌یوه‌ست بوون به‌ سوننه‌ته‌وه

٢٨ - عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبَاذِيِّ بْنِ سَارِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَوْعِظَةً [بَلِيغَةً] وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ ، فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ كَأَنَّهَُا مَوْعِظَةُ مُودِعٍ فَأَوْصِنَا .

قَالَ : ((أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ [حَبْشِيٌّ] ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا ، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ [تَمَسَّكُوا بِهَا] وَعَظُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ ، [فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ] ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ)) (٢٨).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئامۆژگاری کردین ئامۆژگاریه‌کی کاریگه‌ر که به‌ هۆیه‌وه‌ دله‌کانمان ترسا و چاوه‌کانمانیش فرمیسکی پێدا هاته

(٢٨) صحیح أبي داود رقم : (٤٦٠٧) وصحیح سنن الترمذی رقم : (٢٦٧٦) .

تنبیه : الزيادات التي بين المعقوفين [] غير موجودة بمقتضى الأربعين النووية لكنها موجودة بالسنة .

خواره‌وه ، بۆيه وتمان : ئەى پيڤه‌مبه‌رى خوا وه‌كو بلى ئه‌مه ئامۆژگارى كه‌سيكه كه مائاوايى بكات و بپوات بۆيه ئامۆژگاريمان بكه .

فه‌رمووى : ئامۆژگاريتان ده‌كه‌م به ترسان له خواى گه‌روه ، وه به گوى گرتن و گوپرايه‌لى كردن بو فەرمانه‌وايان ئه‌گه‌ر چى كۆيله‌يه‌كى حه‌به‌شيش ببته فەرمانه‌واتان ، چونكه به‌پاستى هه‌ركه‌سيك له ئيوه له پاش من بژيت ئه‌وا له داها‌تويه‌كى نزيكدا جياوازي و ناكوكيه‌كى زور ده‌بينيت ، له‌و كاته‌دا په‌يوه‌ست ببين به پيازي من و پيازي جى‌نيشينه ژيرو ، پينمايى‌كراوه‌كانه‌وه ده‌ستى پيوه‌بگرن و قه‌پى پيدا‌بگرن به كاكي‌له‌كانتان ، وه وريا بن له شته داھينراوه‌كان ، چونكه هه‌موو داھينراويك بیدعه‌يه ، وه هه‌موو بیدعه‌يه‌كيش گومرايه .

فہر موودہی بیست و نویہم نہ وہی کہ مروّف دہباتہ بہ ہشتہ وہ

۲۹ - عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : ((قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ
يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ ؟

قَالَ : لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسِرُّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ : تَعْبُدُ
اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ ، وَتَحُجُّ
الْبَيْتَ .

ثُمَّ قَالَ : أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ : الصَّوْمُ جُنَّةٌ ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ
الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ ، ثُمَّ تَلَا :
﴿ نَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ﴾ حَتَّى بَلَغَ ﴿ يَعْمَلُونَ ﴾ .

ثُمَّ قَالَ : أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ وَذِرْوَةِ سَنَامِهِ ؟
قُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ .

قَالَ : رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ .
ثُمَّ قَالَ : أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَكَ ذَلِكَ كُلِّهِ ؟

قُلْتُ : بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ .

قَالَ : فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ وَقَالَ : كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا .

فَقُلْتُ : يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ ؟

فَقَالَ : تُكَلِّتُكَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ ؟^(۷)

واته : له سه فہر یکا له گہل پیغہ مبردا (ﷺ) بووم و پوژیکیان له کاتی
پیکردندا لی نزیک بوومہ وہ و وتم : ئہی پیغہ مبرری خوا هوالمبدهری به
کرده وہیہک بمخاته به هه شتہ وہ و له دوزخ دوورمخاته وہ ؟

فہرمووی : به پاستی پرسیارى شتیکی گہ ورت لی کردم و ئہ و شتہ ش
ئاسانه له سہر که سیك که خوا بوئ ئاسان بکات : خوا ده پهرستیت و هیچ
ناکهیت به شہریکی و نویژہکان ده کهیت به ریکوپییکی و زہکات دہدہیت و
پوژووی رهمہ زان دہگریٹ و حہجی مالی خواش دہکهیت .

(۷) صحیح سنن الترمذی رقم : (۲۶۱۶) .

ئه‌نجا فەرمووی : ئایا رینماییت بکه‌م بۆ ده‌رگا‌کانی خێر و چاکه‌ : پۆژوو پارێزه‌ره‌ و مالّ به‌خشین هه‌له‌ و تاوان ده‌کوژینیته‌وه‌ هه‌روه‌کو چۆن ئاو ئاگر ده‌کوژینیته‌وه‌ وه‌ نویژی پیاو له‌ ناوه‌پراستی شه‌ودا ، فەرمووی : ئه‌نجا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌ : ﴿لا‌که‌له‌که‌یان دوورده‌که‌ویتته‌وه‌ له‌ جیگه‌کانی خه‌وتن و په‌روه‌ردگاریان ده‌په‌رستن له‌ ترسی سزایی و به‌ ته‌ماحی پاداشتی و له‌وه‌ی که‌ رۆزیا‌نمان داوان ده‌بخشنه‌وه‌ ، هه‌یج که‌سیک نازانیت چیان بۆ هه‌لگیراوه‌ له‌وه‌ی که‌ چاوه‌کان ئۆقره‌ی پێ‌ده‌گری‌ت له‌ پاداشتی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ ده‌یان کرد﴾ ئه‌نجا فەرمووی : ئایا هه‌والته‌نده‌می به‌ سه‌ری هه‌موو شتی‌ک و به‌ برپه‌ری پشتی و چله‌ پۆپه‌که‌ی ؟

وتم : به‌لێ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا .

فەرمووی : سه‌ری هه‌موو شتی‌ک ئیسلامه‌ ، وه‌ برپه‌ری پشتی ئیسلامیش نویژ کردنه‌ ، وه‌ چله‌ پۆپه‌که‌شی تیکۆشانه‌ له‌ پیناوی خوادا .

ئه‌نجا فەرمووی : ئایا هه‌والته‌نده‌می به‌ جله‌وگیری هه‌موو ئه‌وانه‌ ؟

وتم : به‌لێ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا .

پیغه‌مبه‌ری خواش زمانی گرت و فەرمووی : ئه‌مه‌ت بگه‌ره‌وه‌ .

وتم : ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بۆ ئایا لی‌پرسینه‌وه‌مان لی‌ده‌کریت و سزا
ده‌دریین له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که ده‌ی‌لین ؟

فه‌رمووی : له‌بار دایکت بجیته‌وه ئە‌ی (مُعَاذ) بۆ ئایا خه‌لکی پاده‌کی‌شرین
له‌سه‌ر پوومه‌تیان یان له‌سه‌ر لوتیان ئی‌للا به هۆی دروینه‌ی تاوانه‌کانی
زمانیانه‌وه نه‌بی‌ت ؟

فہر موودہی سییہم مافہ کانی خوای گہورہ

۳۰ - عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُشْنِيِّ جُرْثُومَ بْنِ نَاشِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا ، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا ، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا ، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نَسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا)) (۳۰).

واته : بهراستی خوا چہندین فہرزی داناوہ مہیانفہ وتینن ، وہ چہندین سنووری داناوہ مہیانبہزینن ، وہ چہندین شتی حرام کردوہ خوٲانی تیوہ مہگلینن و ئہنجامیان مہدہن ، وہ له شتانیکیش بی دہنگ بوہ وہکو بہزہیی پیڈاھاتنہ وہیہک پیٲان بہ بی لہ بیرچوون ئیوہیش بہ دواياندا مہگہرین .

(۳۰) قال النووي : (حديث حسن رواه الدارقطني وغيره) ، وانظر تخریجه وأقوال أهل العلم فيه في : "جامع العلوم والحجگم" للحافظ ابن رجب الحنبلي : (۲ / ۱۵۰ - ۱۵۲) .

فەرمووده‌ی سی و یه‌که‌م دونیانه‌ویستی راسته‌قینه

۳۱ - عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتَهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((اَزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ ، وَازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ)) (۳۱).

واته : پیاویک هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و وتی : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا
پینماییم بکه بۆ کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌گه‌ر ئه‌نجامی بده‌م هه‌م خوا خۆشمی‌بویت و
هه‌م خه‌ل‌کی‌ش خۆشمیان‌بویت ؟

(۳۱) قال النووي : (حديث حسن رواه ابن ماجه [رقم : (٤١٠٢)] وغيره بأسانيد حسنة) .

قلت : وأخرجه البغوي في "شرح السنة" : (باب التجاني عن الدنيا) ، والحاكم في "المستدرک" : رقم : (٧٨٧٣) ، والطبرانی في "المعجم الكبير" رقم : (٥٨٣٩) ، والبيهقي في "شعب الإيمان" رقم : (١٠٥٢٣) .. وقال الألباني (حسن لغيره) صحيح الترغيب والترهيب رقم : (٣٢١٣) ، وقال أيضاً : (صحيح بشواهد) رياض اللّٰحين بتحقيقه رقم : (٤٧٦) ، وقال أيضاً : (صحيح) صحيح سنن ابن ماجه رقم : (٤١٠٢) وصحيح الجامع اللّٰغير رقم : (٩٢٢) وقال أيضاً بعد تخريج وتحقيق علمي : (وجملة القول أن الحديث صحيح بهذا الشاهد المرسل ، والطرق الموصولة المشار إليها ، والله أعلم ، ويعجبني قول المنذري في "الترغيب" : (٣ / ٩٥) ... (لكن على هذا الحديث لامة من أنوار النبوة ، ولا يمتنع كون راويه ضعيفاً أن يكون النبي ﷺ قاله) وقد حسنه النووي والعراقي والهيثمي ... سلسلة الأحاديث اللّٰحيحة : (٢ / ٦٢٤ - ٦٢٨) تحت الحديث رقم : (٩٤٤) .

پیغه مبهری خوایش (ﷺ) فهرمووی : وازیینه و خۆت بگروه له دنیا
 ئەوا خوا خۆشتیده ویت ، وه وازیینه و خۆت بگروه له وه ی که له دهستی
 خه لکدایه ئەوا خه لکیش خۆشیانده ویت .

فهرمووده ی سی و دووهم زهره ر له خۆدان و زهره ر به خه لک که یانندن نییه

۳۲ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ بْنِ سِنَانٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 (ﷺ) قَالَ : ((لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ)) (۳۲).

واته : زهره ر به که س مه که یه نن به مه بهستی سوود که یانندن به خۆتان ،
 وه زهره ریش به که س مه که یه نن به بی سوود که یانندن به خۆتان .

(۳۲) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (۲۳۴۱) وسنن الدراقطني رقم : (۴۵۹۷) .

قَالَ الْحَافِظُ ابْنُ رَجَبٍ الْحَنْبَلِيُّ : (...) وَقِيلَ : الضَّرَرُ : أَنْ يُدْخَلَ عَلَى غَيْرِهِ ضَرَرًا بِمَا يَنْتَفِعُ هُوَ
 بِهِ ، وَالضَّرَارُ : أَنْ يُدْخَلَ عَلَى غَيْرِهِ ضَرَرًا بِمَا لَا مَنْفَعَةَ لَهُ بِهِ ... وَرَجَّحَ هَذَا الْقَوْلَ طَائِفَةٌ ، مِنْهُمْ ابْنُ
 عَبْدِ الْبَرِّ ، وَابْنُ الصَّلَاحِ ، وَقِيلَ : الضَّرَرُ : أَنْ يَضُرَّ بِمَنْ لَا يَضُرُّهُ ، وَالضَّرَارُ : أَنْ يَضُرَّ بِمَنْ قَدْ أَضَرَ بِهِ
 عَلَى وَجْهِ غَيْرِ جَائِزٍ "جامع العلوم والحكم" : (۲ / ۲۱۲) .

یان واته : زهره‌ر به که‌سیک مه‌گه‌یه‌نن که زهره‌ری بۆتان نه‌بووه ، وه
 زهره‌ر به که‌سیکیش مه‌گه‌یه‌نن که زهره‌ری بۆتان هه‌بووه به شیوه‌یه‌کی
 نادروست .

فەرمووده‌ی سی و سی‌یه‌م به‌لگه‌ هه‌ینانه‌وه له‌سه‌ر داواکاره و سویندخواردنیش له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نکۆلی ده‌کات

٣٣ . عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((لَوْ يُعْطَى النَّاسُ
 بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى رَجُلٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ ، لَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي وَالْيَمِينَ
 عَلَى مَنْ أَنْكَرَ)) (٣٣).

واته : نه‌گه‌ر خه‌لکی به پێی داواکانیان داواکاره‌کانیان پێ بدرایه‌ت نه‌وا
 پیاوانیک داوا‌ی مال و خوینی خه‌لکیان ده‌کرد ، به‌لام داواکار به‌لگه‌
 هه‌ینانه‌وه‌ی له‌سه‌ره و سویندخواردنیش له‌سه‌ر نه‌وه‌که‌سه‌یه که نکۆلی
 ده‌کات.

(٣٣) قال النووي : (حديث حسن رواه البيهقي وغيره هكذا وبعضه في الصحيحين) .

سنن البيهقي رقم : (٢١٧٣٣) ، وبنحوه في صحيح البخاري رقم : (٤٥٥٢) وصحيح مسلم رقم : (٤٤٤٥) .

فەرمووده‌ی سی و چواره‌م رێگرتن له خراپه به‌شیکه له ئیمان

٣٤ . عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)) (٣٤).

واته : هه‌رکه‌سێک له ئێوه خراپه‌یه‌کی بونی ئه‌وا با بی‌گۆرێت به ده‌ستی ، وه ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی ئه‌وا به زمانی ، وه ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی ئه‌وا به دلی ئه‌وه‌ش لاوازترینی ئیمانه .

(٣٤) صحیح مسلم رقم : (١٧٥) .

فہر موودہ سی و پینجہم برایہ تی نیسلام

۳۵ . عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : ((لَا تَحَاسَدُوا ، وَلَا تَنَاجَشُوا ، وَلَا تَبَاغَضُوا ، وَلَا تَدَابَرُوا ، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا .

المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ ، لَا يَظْلِمُهُ ، وَلَا يَخْذُلُهُ ، وَلَا يَكْذِبُهُ ، وَلَا يَحْقِرُهُ ، التَّقْوَى هَاهُنَا وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرِضُهُ)) (۳۵) .

واته : حہ سودی بہ یہ کتر مہ بہن ، وہ نرخی شتومہک لہ سہر یہ کتر گران مہ کہن ، وہ رقتان لہ یہ کتر نہ بیٹ ، وہ پشت لہ یہ کتر ہل مہ کہن ، وہ مامہ لہ و کرین و فروشتن مہ کہن بہ سہر مامہ لہ ی یہ کتر ، وہ بین بہ بہندہی خوا و برای یہ کتر .

موسلمان برای موسلمانہ ستہم و زولمی لیناکات و سہر شوپشی ناکات و پشتی بہرنادات و بہ دروشی لہ گہ لدا ناکات و بہ چاوی سووک و کہم

(۳۵) صحیح البخاری رقم : (۶۰۶۴) و (۶۰۶۵) و (۶۰۶۶) ، وصحیح مسلم رقم : (۶۴۸۷) .

پێزیشه‌وه سه‌یری ناکات ، له‌خواترسان ئا لی‌ره‌دایه - سی جار ئاماژه‌ی کرد
 بۆ سنگی - ، به‌سه‌ بۆ خراپی‌تی موسڵمان که به‌ چاوی سووک و که‌م
 پێزه‌ی‌یه‌وه سه‌یری برای موسڵمانی بکات ، هه‌موو موسڵمانێک خوین و
 مال و ناموسی هه‌رامه له‌سه‌ر موسڵمان .

فەرمووده‌ی سی و شه‌شه‌م

فه‌زلی کۆبوونه‌وه له‌سه‌ر قورئان خویندن و له‌سه‌ر زیکر کردن

٣٦ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ نَفَّسَ عَنْ
 مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ
 يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ ، وَمَنْ
 سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ ، وَمَا اجْتَمَعَ
 قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمْ

السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ ، وَمَنْ
بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ^(۳۶).

واته : هه رکه سیڤ نار په حه تی و ته نگانه یه ک له سه ر موسلمانیک سوک و
ئاسان بکات ئه وا خوا نار په حه تی و ته نگانه یه ک له نار په حه تی و ته نگانه کانی
پوژی قیامه تی له سه ر سوک و ئاسان ده کات ، وه هه رکه سیڤ کارئاسانی
له سه ر قه رزاریکی نه دار بکات ئه وا خوا کارئاسانی بو ده کات له دنیا و
دواړوژدا ، وه هه رکه سیڤ که م و کوپی و عیبه و تاوانی موسلمانیک پېوشیت
ئه وا خوا که م و کوپی و عیبه و تاوانه کانی بو ده پووشیت له دنیا و دواړوژدا
، وه خوا له هاوکاری به نده که یدایه ئه وه نده ی که به نده له هاوکاری براکه یدا
بیټ ، وه هه رکه سیڤ ریځایه ک بگریته بهر بو به ده ست خستنی زانستی
شه رع ی ئه وا خوا به وه ریځای به هه شتی بو ئاسان ده کات ، وه هیچ کومه له
خه لکیک نی یه له مالیک له مال له کانی خوادا کوښنه وه کتیبه که ی خوا
بخویننه وه و لیکو لینه وه ی تیډا بکه ن له نیوان خویندا ئیلا ئارامی و
ئاسووده یی داده به زیته سه ر سه ریان و په حمه تی خوا ده یانگریته وه و

^(۳۶) صحیح مسلم رقم : (۶۷۹۳) .

فریشته کان دہوریان دہگرن و خوای گہ ورہ باسیان دہکات لای ئہ وانہی کہ
 له لای خویدان ، وه هہرکه سیّک کردہ وه کھی دواى بخات ئہوا پږچه له کی
 پیښی ناخات .

فہر موودہی سی و حہوتہم فہزل و پږ حہتہی خوای گہ ورہ

۳۷ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہما) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ
 وَتَعَالَى قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ : فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ
 فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ
 عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ ، وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ
 يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً
 وَاحِدَةً)) (۳۷).

(۳۷) صحیح البخاری رقم : (۶۴۹۱) و صحیح مسلم رقم : (۳۳۶) .

واته : به‌پراستی خوا چاکه‌کان و خراپه‌کانیشی نووسیوه و ئه‌نجا ئه‌وه‌شی
 پوونکردووه‌ته‌وه : جا هه‌رکه‌سیک نیازی کردنی چاکه‌یه‌کی هه‌بوو و نه‌یکرد
 ئه‌وا خوا لای خۆی چاکه‌یه‌کی ته‌واوی بو دهنوسییت ، وه ئه‌گه‌ر نیازی
 کردنی چاکه‌یه‌کی هه‌بوو و کردی ئه‌وا خوا لای خۆی ده‌ چاکه‌ تاوه‌کو
 هه‌وسه‌د قات تاوه‌کو چه‌ندین قاتی زۆری بو دهنوسییت ، وه ئه‌گه‌ر نیازی
 کردنی خراپه‌یه‌کی هه‌بوو و نه‌یکرد ئه‌وا خوا لای خۆی چاکه‌یه‌کی ته‌واوی بو
 دهنوسییت ، وه ئه‌گه‌ر نیازی کردنی خراپه‌یه‌کی هه‌بوو و کردی ئه‌وا خوا به
 یه‌ک خراپه‌ دهنوسییت .

فەرمووده‌ی سی و هه‌شته‌م

خواپهرستی هوکاري لى نزيك بوونه‌وه و خوشه‌ويستى يه

٣٨ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) : ((إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ : مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا ، وَرَجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا ، وَلَئِنْ سَأَلْنِي لِأُعْطِيَنَّهُ ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ)) (٣٨).

واته : به‌پاستى خواى به‌رز و پايه‌دار فەرموويه‌تى :

هه‌رکه‌سيك دژايه‌تى دۆستيتكم بکات ئه‌وا من جه‌نگى له‌گه‌لدا پاده‌گه‌يه‌نم ، وه‌عه‌بده‌که‌م به‌هه‌چ شتيتک ليم نزيك نابيتته‌وه خوشه‌ويستتر بيت له‌لام وه‌کو ئه‌وه‌ی که فه‌رزم کردووه له‌سه‌رى ، وه‌به‌رده‌وام عه‌بده‌که‌م خويم لى نزيك ده‌کاته‌وه به‌سوننه‌ته‌کان تاوه‌کو ده‌گاته‌وه ئه‌واسته‌ی که خوشيم بویت ، وه‌

(٣٨) صحيح البخاري رقم : (٦٥٠٢) .

ئەگەر خۆشیم ویست ئەوا من دەبمە ئەو بیستنه‌ی که پێی ده‌بیستیت ، وه ئەو بینینه‌ی که پێی ده‌بینیت ، وه ئەو ده‌سته‌ی که پێی ده‌دات له شته‌کان ، وه ئەو پێیه‌ی که پێی ده‌کات* ، وه ئەگەر داوام لی‌بکات ئەوا پێی ده‌به‌خشم ، وه ئەگەر په‌نام پێ‌بگری‌ت ئەوا په‌نای ده‌ده‌م .

* **تییینی‌یه‌ک** : لی‌رده‌دا مه‌به‌ست به (من ده‌بمە ئەو بیستنه‌ی که پێی ده‌بیستیت ، وه ئەو بینینه‌ی که پێی ده‌بینیت ، وه ئەو ده‌سته‌ی که پێی ده‌دات له شته‌کان ، وه ئەو پێیه‌ی که پێی ده‌کات) ئەو نه‌یه‌ که خوای گه‌وره‌ خۆی بێ‌یت به ئەو ئەندامانه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی - به‌رزی و پاکی بۆ خوا له ئەمه - !!!

به‌ل‌کو مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه که خوای گه‌وره‌ و له خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات که‌وا ته‌نها گوێ‌بیستی ئەو شتانه‌ ده‌بێ‌ت که خوا پێی خۆشه‌ ئەو بیان‌بیستیت ، وه ته‌نها سه‌یری ئەو شتانه‌ بکات که خوا پێی خۆشه‌ ئەو سه‌یریان بکات ، وه ته‌نها ده‌ست بۆ ئەو شتانه‌ ببات که خوا پێی خۆشه‌ ئەو ده‌ستیان بۆ ببات ، وه ته‌نها هه‌نگاو به‌ره‌و لای شتانی‌ک ببات که خوا پێی خۆشه‌ ئەو هه‌نگاویان به‌ره‌و لا ببات ..

به‌ واتایه‌کی تر : مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه خوا خۆشه‌ویسته‌که‌ی موه‌فه‌ق ده‌کات بۆ ته‌نها بیستن و بینین و ده‌ست بردن و پێ‌کردن و هه‌نگاوان بۆ ئەو شتانه‌ی که حه‌قه و خوا پێی خۆشه‌ ..

یان به‌ واتایه‌کی تر : مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه ئەو عه‌بده که گه‌یشته‌ پله‌ی (خۆشه‌ویستی خوا) ئەوا هه‌نده خوا ده‌ناسیت و هه‌ست به‌ ئاگا لی‌بوون و ئاماده‌ بوونی خوا ده‌کات تا ده‌گاته‌ پله‌ی (ئیحسان) وه که گه‌یشته‌ ئەم پله‌یه ئەوا ئەو ئەندامانه‌ی ته‌نها له‌و کردارانه‌دا به‌کار‌دینیت که خوا پێی خۆشه‌ .

پروانه‌ بۆ ئەم سه‌رچاوانه :

- ١ . فتح الباري شرح صحيح البخاري للحافظ ابن حجر العسقلاني : (١١ / ٤١٨) .
- ٢ . جامع العلوم والحكم للحافظ ابن رجب الحنبلي : (٢ / ٣٤٥ - ٣٤٧) .
- ٣ . شرح الأربعين النووية للشيخ ابن العثيمين ص : (٤١٥) .
- ٤ . المنحة الربانية في شرح الأربعين النووية للشيخ صالح الفوزان ص : (٢٩٦) .
- ٥ . شرح متن الأربعين النووية للشيخ صالح بن عبد العزيز آل الشيخ ، شرح الحديث رقم : (٣٨) .

فەرمووده‌ی سی و نۆیه‌م چاوپۆشی کردن له هه‌له‌کار و له‌بیرچوو و زۆر ئێکراو

۳۹ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي : الْخَطَأَ ، وَالنَّسْيَانَ ، وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ)) (۳۹).

واته : به‌پاستی خوای گه‌وره‌ چاوپۆشی بۆم کردووه له ئۆممه‌ته‌که‌م له :
هه‌له‌کردن و له‌بیرچوون و نه‌وه‌ی که به ناچارکردن و زۆر له‌سه‌ر کردن پێیان
ده‌کریت .

(۳۹) صحیح سنن ابن ماجه رقم : (۲۰۴۵) وسنن البیهقی رقم : (۱۵۴۹۰) .

فەرموودهى چله‌م دوونیا ئامراز و کێلگه‌ى دواړۆژه

٤٠ . عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَنْكِبِي فَقَالَ : ((كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ)) .

وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ : (إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرْضِكَ ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ) (٤٠) .

واته : پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) هه‌ردوو شانمى گرت و فەرمووى : له دوونیادا وه‌كو غه‌ریبێك به‌لكو وه‌كو رێبوارێك به‌ه .

وه (ابْنُ عُمَرَ) ده‌یفه‌رموو : ئه‌گه‌ر ئێواره‌ت به‌سه‌ردا هات ئه‌وا چاوه‌ڕێی به‌یانی مه‌كه ، وه ئه‌گه‌ر به‌یانیشته‌ت به‌سه‌ردا هات ئه‌وا چاوه‌ڕێی ئێواره مه‌كه ، وه له‌ له‌ش ساغیت بگه‌ره‌وه‌و بۆ نه‌خۆشیت ، وه له‌ ژیا‌نت بۆ مردنت .

(٤٠) صحیح البخاری رقم : (٦٤١٦) .

فہر موودہی چل و یہ کہم نیشانہی ئیمان

۴۱ - عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ))^(۴۱).

واته : ئیمان یہ کی کہ تہ او نی یہ هه تا وه کو حز و ئاره زو وه کانی
نه بیته شوینک هته ی نه وهی که من پی ی هاتووم .

(۴۱) قال النووي : (حديث حسن صحيح رويناه في كتاب الحجة بإسناد صحيح) .

هذا الحديث من حيث الصناعة الحديثية ضعيف لضعف سنده كما بينه الحافظ ابن رجب في "جامع العلوم والحكم" ، وأما الحافظ ابن حجر فقد أشار في الفتح (۲۸۹/۱۳) إلى ثبوته ، وحسنه النووي كما تراه هنا ..

قال الشيخ صالح آل الشيخ : (وسبب تحسينه أنه في معنى الآية وهي قوله جل وعلا : ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا﴾ [النساء] وتحسين الحديث بمجيء آية فيها معناه مذهب كثير من المتقدمين من أهل العلم كابن جرير الطبري وجماعة من حذاق الأئمة والمحدثين) [شرح متن الأربعين النبوية للشيخ صالح آل الشيخ ، شرح الحديث رقم : (۴۱)] ، وانظر : (فتح القوي المتين في شرح الأربعين وتمتعة الخمسين) للشيخ عبد المحسن العباد ص : (۱۵۳) .

وقال الحافظ ابن رجب : (وأما معنى الحديث : فهو أن الإنسان لا يكون مؤمناً كاملاً بالإيمان الواجب حتى تكون محبته تابعة لما جاء به الرسول (ﷺ) من الأوامر والنواهي وغيرها ، فيحب ما أمَرَ به ، ويكره ما نَهَى عنه) "جامع العلوم والحكم" : (۲ / ۳۹۵) .

فه‌رمووده‌ی چل و دووهم

فراوانییتی لی‌خۆشبوون و لی‌بووردنی خوای گه‌وره

٤٢ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أَبَالِي ، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي ، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئًا ثُمَّ لَقِيتَنِي لَا تَشْرِكُ بِي شَيْئًا لَا أَتَيْتَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً)) (٤٢).

واته : خوای به‌رز و پایه‌دار فه‌رموویه‌تی : ئه‌ی ئاده‌میزاد به‌پراستی تو
چه‌نیک لی‌م بپارێتته‌وه و تکام لی‌بکه‌یت و ئومیدت پیم هه‌بی‌ت لی‌ت خۆشده‌بم
هه‌ر چه‌نیک تاوانت هه‌بی‌ت و بایه‌خی پێ‌نادهم ، ئه‌ی ئاده‌میزاد به‌پراستی
ئه‌گه‌ر تاوانه‌کانت بگه‌نه‌ ئاستی ئاسمان و پاشان داوای لی‌خۆشبوونم
لی‌بکه‌یت ئه‌وا لی‌ت خۆشده‌بم و بایه‌خی پێ‌نادهم ، ئه‌ی ئاده‌میزاد به‌پراستی
ئه‌گه‌ر به‌ نزیکه‌ی زه‌وی به‌هه‌له‌ و تاوانه‌وه‌ بی‌یت بو‌ لام و ئه‌نجا پیم‌بگه‌یت و
هیچ شتی‌کت نه‌کردبی‌ت به‌ شه‌ریکم ئه‌وا منیش به‌ نزیکه‌ی زه‌وی به‌
لی‌خۆشبووه‌نه‌وه‌ دیم بو‌ لات .

(٤٢) صحیح سنن الترمذی رقم : (٣٥٤٠) .

سہرچاودہ کان

* ئەو سہرچاوانە ی کہ من سوودم لئى بینین بۆ وەرگێرانی ئەم کتیبە زۆر گرنگ و بە نرخە بریتی بوون لە دوو جۆر :

یەكەم : ئەو کتیبانە ی کہ شەرحی سہرچاودەکانی فہرموودەن بە گشتی :

۱ - فتح الباري شرح البخاري للحافظ ابن حجر العسقلاني .

۲ - شرح صحيح مسلم للنووي .

۳ - عون المعبود شرح سنن أبي داود لشمس الحق .

۴ - تحفة الأحوذی شرح سنن الترمذی للمبارکفوری .

دووہم : ئەو کتیبانە ی کہ شەرحی فہرموودەکانی (چل فہرموودە کھی

نەوہوی) دەکەن بە تاییبەتی :

۱ - جامع العلوم والحکم فی شرح خمسين حديثاً من جوامع الكلم للحافظ ابن رجب الحنبلي .

۲ - شرح الأربعين النووية للشيخ ابن العثيمين .

۳ - شرح متن الأربعين النووية للشيخ صالح بن عبد العزيز آل الشيخ .

٤ - فتح القوي المتين في شرح الأربعين وتتمة الخمسين للشيخ عبد المحسن العباد .

*** ئامۆزگاریهك :** وه لیژده ئامۆزگاری قوتابیانی عیلم ده که م به ووی که هه موو ئه و کتیبانهی سه ره وه و هه رو هه ئه مانه ی خواره وهش به ده ست بخه ن :

١ - شرح الأربعين النووية في الأحاديث الصحيحة النبوية للنووي .

٢ - شرح الأربعين حديثا النووية لابن دقيق العيد .

٣ - التحفة الربانية في شرح الأربعين حديثا النووية لإسماعيل الأنصاري .

٤ - المنحة الربانية في شرح الأربعين النووية للشيخ صالح الفوزان .

٥ - قواعد وفوائد من الأربعين النووية بقلم ناظم محمد سلطان .

ناوەڕۆک

- ١١ - فەرموودهى يەكەم : كرده‌وه‌كان به‌ نيازەوه‌ ئەنجامدەدرێن
- ١٢ - فەرموودهى دووهم : روونکردنە‌وه‌ى ئىسلام و ئيمان و ئىحسان ...
- ١٧ - فەرموودهى سێ‌يه‌م : پايه‌كانى ئىسلام
- ١٨ - فەرموودهى چوارەم : كرده‌وه‌كان به‌ پێى دواينه‌كانيه‌تى
- ٢٠ - فەرموودهى پێنجەم : پوچە‌ڵ‌كردنە‌وه‌ى خراپە‌كان و بى‌دعه‌كان
- ٢١ - فەرموودهى شە‌شەم : حە‌ڵاڵ روونه‌ و حە‌راميش روونه‌
- ٢٣ - فەرموودهى حە‌وتەم : ئايين ئامۆژگارىيه‌
- ٢٤ - فەرموودهى هە‌شتەم : حورمە‌تى موسلمان
- ٢٥ - فەرموودهى نۆ‌يه‌م : ئە‌رك خستنه‌سەر به‌ پێى توانا
- ٢٦ - فەرموودهى دە‌يه‌م : خۆ‌كوره‌‌له‌يئان له‌سەر حە‌ڵاڵى پاك
- ٢٨ - فەرموودهى يانزە‌يه‌م : خۆ‌پاراستن له‌ گومان لى‌‌كراوه‌كان
- ١٢ - فەرموودهى دوانزە‌يه‌م : وازه‌يئان له‌وه‌ى كە‌ پە‌يوەندى به‌ موسلمانە‌وه‌
نى‌يه‌ .. ٢٩

- ١٣ - فەرمووده‌ى سیانزەیه‌م : کامل‌بوونی ئیمان ٢٩
- ١٤ - فەرمووده‌ى چوارده‌یه‌م : حورمه‌تى خوینی موسلمان و هوکاره‌کانى
له‌ده‌ستدانى .. ٣٠
- ١٥ - فەرمووده‌ى پانزەیه‌م : چه‌ند په‌وشتیكى موسلمانانه ٣١
- ١٦ - فەرمووده‌ى شانزەیه‌م : پێگرتن له‌ توورپه‌یى ٣٢
- ١٧ - فەرمووده‌ى حه‌قده‌یه‌م : فەرمان كردن به‌ چاكیى سه‌رپه‌ین و كوشتن
٣٣
- ١٨ - فەرمووده‌ى هه‌ژده‌یه‌م : په‌وشت جوانى ٣٤
- ١٩ - فەرمووده‌ى نوۆده‌یه‌م : سنوره‌كانى شه‌رى خوا بپاریزه‌ خواش تۆ
ده‌پاریزیت ... ٣٥
- ٢٠ - فەرمووده‌ى بیستهم : شه‌رم كردن به‌شیكه‌ له‌ ئیمان ٣٨
- ٢١ - فەرمووده‌ى بیست و یه‌كه‌م : بلێ باوه‌پرم هه‌ناوه‌ به‌ خوا و پاشان
دامه‌زراو ببه‌ له‌سه‌رى ٣٩
- ٢٢ - فەرمووده‌ى بیست و دووهم : خوڤورتیه‌له‌یه‌نان له‌سه‌ر فەرزەكان مڕۆڤ
ده‌باته‌ ناو به‌هه‌شته‌وه ٤٠

- ٢٣ - فەرمووده‌ی بیست و سی‌یه‌م : په‌له‌کردن له‌ خێر و چاکه‌دا ٤١
- ٢٤ - فەرمووده‌ی بیست و چواره‌م : هه‌رام کردن و قه‌ده‌غه‌کردنی زوڵم و سته‌م کردن .. ٤٢
- ٢٥ - فەرمووده‌ی بیست و پینجه‌م : پاره‌ زۆرداره‌کان پادا‌شته‌کانیان بردووه ... ٤٦
- ٢٦ - فەرمووده‌ی بیست و شه‌شه‌م : فه‌زلی چاکسازی و یه‌ک‌خستنی نیوان خه‌لك و هاوکاری کردنیان ٤٨
- ٢٧ - فەرمووده‌ی بیست و هه‌وته‌م : چاکه‌ بریتی‌یه‌ له‌ په‌وشت جوانی . ٤٩
- ٢٨ - فەرمووده‌ی بیست و هه‌شته‌م : پیویستی په‌یوه‌ست بوون به‌ سوننه‌ته‌وه .. ٥١
- ٢٩ - فەرمووده‌ی بیست و نۆیه‌م : ئەوه‌ی که‌ مروّف ده‌باته‌ به‌هه‌شته‌وه . ٥٣
- ٣٠ - فەرمووده‌ی سی‌یه‌م : مافه‌کانی خوای گه‌وره ٥٧
- ٣١ - فەرمووده‌ی سی‌ و یه‌که‌م : دونیانه‌ویستی راسته‌قینه ٥٨
- ٣٢ - فەرمووده‌ی سی‌ و دووهم : زه‌ره‌ر له‌ خوّدان و زه‌ره‌ر به‌ خه‌لك گه‌یاندن نی‌یه ... ٥٩

- ٣٣ - فەرمووده‌ی سی و سی‌یه‌م : به‌لگه‌ هه‌ینانه‌وه‌ له‌سه‌ر داواکاره‌ و سویندخواردنیش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ نکۆلی ده‌کات ٦٠
- ٣٤ - فەرمووده‌ی سی و چواره‌م : پێگرتن له‌ خراپه‌ به‌شیکه‌ له‌ ئیمان. ٦١
- ٣٥ - فەرمووده‌ی سی و پینجه‌م : براهه‌تی ئیسلام ٦٢
- ٣٦ - فەرمووده‌ی سی و شه‌شه‌م : فه‌زلی کۆبوونه‌وه‌ له‌سه‌ر قورئان خویندن و له‌سه‌ر زیکر کردن ٦٤
- ٣٧ - فەرمووده‌ی سی و چه‌وته‌م : فه‌زلی و په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ ... ٦٦
- ٣٨ - فەرمووده‌ی سی و هه‌شته‌م : خواپه‌رستی هۆکاری لی‌نزیك بوونه‌وه‌ و خوشه‌ویستی‌یه ٦٨
- ٣٩ - فەرمووده‌ی سی و نۆیه‌م : چاوپۆشی کردن له‌ هه‌له‌کار و له‌بیرچوو و زۆرلی‌کراو .. ٧٠
- ٤٠ - فەرمووده‌ی چله‌م : دونیا ئامراز و کێلگه‌ی دواپۆژه ٧١
- ٤١ - فەرمووده‌ی چل و یه‌که‌م : نیشانه‌ی ئیمان ٧٢
- ٤٢ - فەرمووده‌ی چل و دووه‌م : فراوانی‌تی لی‌خۆشبوون و لی‌بووردنی خوای گه‌وره‌ .. ٧٣

فه‌زلی له‌به‌رکردنی

فه‌رمووده‌کانی پیغه‌به‌ر (ﷺ)

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دوعای کردووه بو ئه‌و که‌سانه‌ی که فه‌رمووده‌کانی له‌به‌رده‌که‌ن که خوا پوومه‌تیا‌ن دره‌وشاوه بکات :

عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((نَضَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبَلِّغَهُ غَيْرَهُ ...))^(۱).

واته : خوا پوومه‌تی ئه‌و که‌سه دره‌وشاوه بکات که فه‌رمووده‌یه‌که‌مان لی‌وه ده‌بیسیت و ئه‌نجا له‌به‌ری ده‌کات تاوه‌کو ده‌یگه‌یه‌نیته که‌سیکی تر جگه له خوی .

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((نَضَرَ اللَّهُ عَبْدًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها ثُمَّ بَلَّغَهَا غَيْرِي ...))^(۲).

واته : خوا پوومه‌تی به‌نده‌یه‌که دره‌وشاوه بکات که فه‌رمووده‌که‌مان ده‌بیسیت و له‌به‌ری ده‌کات و ئه‌نجا له‌منه‌وه ده‌یگه‌یه‌نیته ...

(۱) صحیح‌أبی‌داود رقم : (۳۶۶۰) ، وصحیح سنن‌الترمذی رقم : (۲۶۵۶) .

(۲) صحیح سنن‌ابن‌ماجه رقم : (۲۳۶) .

قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ : (مَا مِنْ أَحَدٍ يَطْلُبُ الْحَدِيثَ إِلَّا وَفِي وَجْهِهِ نَضْرَةٌ)^(۳).

واته: هیچ که‌سیک‌نی‌یه به‌دوای فەرمووده‌دا بگه‌پێت ئیلا پووگه‌شی و دروه‌شانه‌وه و خوۆشم، و شادی له روومه‌تیدا ده‌بێت .

چاوه‌پوانی ئەم به‌ره‌مه‌ش بن

(۳) شرف أصحاب الحديث للخطيب البغدادي رقم : (۲۲) .

باخچہی پیاوچاکان

لہ فہر موودہی سہروہری پیغہ مہہران (ﷺ)

(ریاضُ الصالحین من حدیث سید المرسلین)

تألیف

الإمام : مُحیی الدین النّووی

(۶۳۱ - ۶۷۶ هـ)

وہرگیّرانی

محمد عبد الرحمن لطیف

(ئہم کتیبہ وورده وورده ئیشی تیدا دہکەم و إن شاء الله له سئ بہرگدا

چاپ دہکریّت)

خوینہری بہرِیز :

ئہم کتیبہ زور بہ سوودہیش بخوینہرہوہ :

ئہو حہق و مافانہی

کہ

خواستراوی سروشتی مروئن

و

شہریعہ تی خوایش بہرقہ راری کردوون

(حُقُوقٌ : دَعَتْ إِلَيْهَا الْفِطْرَةَ وَفَرَزَتْهَا الشَّرِيعَةُ)

دانانی

پیشہوا و زانای گہورہ و پایہ دار

الشیخ محمد بن صالح العثیمین رحمہ اللہ

وہرگیہ رانی

محمد عبد الرحمن لطیف

وتارخوینی مزگہوتی (شیخ ابراہیم) / کہلار

خوینہری به ریز :

ئە م کتیبہ :

پشکیک له

میراته کھی پیغه مبهەر (ﷺ)

﴿پشکی یه که م﴾

(نَصِيبٌ مِنْ مِيرَاثِ النَّبِيِّ ﷺ)

(به شییکه له میراته کھی پیغه مبهیری خوشه ویستمان (ﷺ) هه ول به

دهستی بخه و خۆتی لی بی بهش مه که ...

وه (به شییکه له هه ناسه کانی پیغه مبهیری پابه رمان (ﷺ) هاوه لیتی بکه و

خۆتی لی مه حروم مه که :

ئە وه ئیوه و :

- پشکیک له میراته کھی پیغه مبهەر (ﷺ) .

- به شییک له هه ناسه کانی پیغه مبهەر (ﷺ) .

ئاماده کردن و وه رگی پانی

محمد عبد الرحمن لطیف